

Álláspont - A cél választ politikust

2013 december 02. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Nem lehetnek kétségeink: a soron következ? országgy?lési választás még egyáltalán nem lefutott verseny. A tét hatalmas: ha a baloldal veszít, a régi módon, a régi emberekkel többé már nem folytathatja a politizálást.

A vereség a baloldalnak azt jelenti, hogy nagyon sok ember veszíti el a hatalmát, jövedelmét, befolyását, nagyon

sok új ember indul harcba a megüresedett helyekért, az újjáépítés pedig sok ellenzékben töltött, keserves évet vesz majd igénybe. Éppen ez a nagy tét az oka, hogy a baloldal minden eszközt bevet majd.

Csúnya kampányra kell tehát felkészülnünk, talán a legcsúnyábbra a rendszerváltás kezdete óta.

Szóval, lazításra semmi ok. Ennek azonban nem kell megakadályoznia minket abban, hogy feltárjuk, miben is áll a magyar baloldal nyomorúsága, miért t?nik majdnem reménytelennek a baloldal elé t?zött feladat, a kormányváltás.

A szemünk el?tt zajló nagy dráma újabb és újabb felvonásai után elemz?k hada fejti ki a véleményét, de mintha szinte valamennyien téves vágányon haladnának. Mindenki egyre csak személyekr?l beszél, pedig a kulcs valahol máshol rejt?zik. Amúgy a baloldal f?szerepl?i tág teret kínálnak annak elemzésére, hogy miként nem szabad politizálni.

Mesterházy Attiláról újra és újra kiderül, hogy szellemi értelemben légsúlyú versenyz?, aki csak akkor mutat jó formát, ha el?tte b?ven van ideje felkészülni, és a ringben nincs jelen az ellenfél.

Bajnai Gordon még csak nem is versenyz?, csak egy tehetségtelen amat?r, akit valami rejtélyes véletlen el?bb a miniszterelnöki székbe sodort, majd zavaros hátter? er?k beleálmodtatták a baloldal megment?jének szerepébe, amelyben aztán csúfosan megbukott, rántva magával kusza társaságát.

Gyurcsány Ferenc kaliber, nem vitás: tud ütni és tud ütést kiállni, slágfertig, lendületes – éppen csak belül üres, mint egy tarkára pingált, kifújt húsvéti tojás.

A többi – hát istenem, ez a felhozatal: a sírból kikászálódó, magáról földrögöket lesöpröget? Kuncze Gábor zombi-szerepben; Fodor Gábor a túlkoros politikai naivát alakítja; aztán ott egy n?, aki valaha Ungár Klára volt; egy Bokros Lajos nev? bajusz, amely a világon senkit sem képvisel és így tovább, a füves Juhász, a szép Schmuck (Stux, maga veszedelmes…), ez a Dobermann vagy mi… díszes társaság. Már csak a Padöd? hiányzik, esetleg talán Tamás Gáspár Miklós és a füttyös Gyuri.

Baloldali érzelm? ember számára elég lehangoló kínálat. A probléma mégsem velük van. Az, hogy a baloldal ilyen embereket termel ki magából, egy sokkal mélyebb válság szükségszer? tünete.

Hogy a baloldalnak nincs igazi vezéralakja, az nem az egyes szerepl?k önzésén vagy éppen a rátermettségük hiányán múlik. Hanem azon, hogy ma a magyar baloldalnak nincs programja.

Ismételjük meg, mert fontos: ma a magyar baloldalnak nincs programja. Az ugyanis, hogy vesszen Orbán Viktor, az nem program. Az csak h?zöngés, szájtépés, üres fenyeget?zés, vágyképek kivetítése, vuduzás. Egy sikerre esélyes párt programjának azokat a válaszokat nevezik, amelyeket az adott párt a világ új kihívásaira adni kíván. Ilyen kihívások pedig b?ven vannak. Csak néhány a legfontosabbak közül:

– a globális pénzügyi rendszer katasztrófával fenyeget? túlhatalma, a fékezhetetlen túlköltekezés és hitelválság;
– a növekv? demográfiai feszültség az elnéptelened? és a túlnépesed? régiók között;
– az általános értékválság;
– a Földet egyre jobban kizsákmányoló túlfogyasztás;
– a multi-monopolkapitalizmus térfoglalása;
– a szociokulturális sokszín?séget maga alá gy?r? globalizáció.

A sornak még nincs vége, de ennyi is elég annak belátására, hogy ma egy magát komolyan vev? politikai párt el?tt világtörténelmi lépték? kérdések sorakoznak, azokra kell legalább megpróbálnia a válaszadást. A mai magyar baloldalnak azonban mindehhez egy szava, egy gondolata sincs. Ehelyett követelik, hogy a hajléktalanoknak joguk legyen maguk alá vizelni az aluljárókban, szóljon a Klubrádió (szól), ne épüljön lelátó a felcsúti pálya körül, és legf?képpen: mindenki kapjon több pénzt.

Ilyen célok pedig ilyen képvisel?ket választanak ki a sokaságból. Mert nem úgy van az, hogy a politikus választ magának célt, hanem a cél, a feladat választ magának politikust. Pitiáner cél pitiáner politikust, nagy, nemes cél nagy államférfit. A szavazópolgár dolga pedig – ha tetszik, ha nem – az, hogy meger?sítse ezt a kétirányú kiválasztódást.

Bencsik Gábor - demokrata.hu

Ajánló